

اعلامیه‌ی تاسیس

از مرحله بحرانی‌ای می‌گذریم که تاریخ برای انسانیت همراه با فرصت پیشرفت‌های بزرگ، خطرات جدی‌ای را در درون هم به‌همراه داشته، در خاورمیانه، وضعیت و کائوسی جدی که به‌عنوان جنگ جهانی سوم نامگذاری شده در جریان بوده و کردستان نیز در مرکز این چالش‌ها و درگیری‌ها قرار گرفته است.

علی‌رغم مقاومت محدود ستاتوی سیاسی کهنه، نیروهای سرمایه جهانی در حال جستجوی برون‌رفتی از کائوس در چارچوب منافع خود بوده و خلق‌ها نیز با تکیه بر آزادیخواهی و اشاعه سیستم دموکراتیک، در تلاش برای گذار از وضعیت کائوس می‌باشند. در این شرایط، به طور خلاصه می‌توان خطوط اصلی آن را این‌گونه تشریح نمود؛

۱. روال زندگی بشریت بر بنیان انقلاب زراعی در اکوسیستم زاگرس، تا اوایل قرن ۱۹ آمده است. در اوایل قرن ۱۹ انقلاب تکنولوژی به‌عنوان دومین انقلاب بزرگ روی داد. این انقلاب در شکل‌گیری دولت- ملت نقش قابل‌توجهی را ایفا کرد. سیستم دولت-

ملت نیز در اواخر قرن بیستم، در برابر آزادیخواهی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی به صورت جدی ترین مانع درآمد.

۲. اصل "حق تعیین سرنوشت" ملت‌ها توسط خود که در ابتدای قرن بیستم رشد یافت، به عنوان حق تأسیس دولت معنا یافت. دولت-ملت‌ها که بر این اساس شکل گرفتند، امروزه در مقابل پیشرفت به صورت مانعی جدی درآمده‌اند. سازمان ملل که بر دولت-ملت تکیه کرده کارایی خود را از دست داده است. جنگ خلیج و وضعیت کنونی عراق اثبات این مساله هستند.

۳. راه اساسی خروج از این وضعیت، نه پیشرفت گلوبالیسم منطبق با دولت-ملت، بلکه سیستم کنفدراتیو دموکراتیک کاملاً متکی بر خلق است که نیرویش را از توده‌های مردمی می‌گیرد. در تاریخ بشریت، همچنانکه پدیده دولت ازلی نبوده، دولت-ملت نیز ابدی نیست. امروزه گلوبالیسم و دولت-ملت در حال گذار هستند. به علت اینکه در این مرحله، امپریالیسم، مدل سیستم جدی جدیدی را پیشبرد نداده، بحران موجود سیستم عمیق‌تر شده و به کائوس تحول یافته است.

۴. در این وضعیت، یگانه آلترناتیو، کنفدرالیسم دموکراتیک است. این، شیوه پرامیت گونه یک مدل سازمانی می‌باشد. در اینجا

بحث، گفتگو و تصمیم‌گیری از آن جامعه است. از میان توده‌های مردم تا بالاترین سطح، نماینده‌ها طی انتخابات انتخاب شده و در بالا کوردیناسیونی را تشکیل می‌دهند. نمایندگان خلق سالانه همچون مأمورها کار خواهند کرد.

۵. در درون چاره‌یابی مشکلات حاد تاریخی و اجتماعی خاورمیانه، سیستم کنفدرالیسم دموکراتیک راه چاره است. تحمیلات سیستم کاپیتالیسم و نیروهای امپریال، دموکراسی را رشد نخواهند داد، مگر اینکه بتوانند دموکراسی را استعمار کنند. در سیستم کنفدرالیسم دموکراتیک، حاکم‌گشتن گزینه پیشرفت دموکراسی از درون توده‌های مردمی اساس می‌باشد. این سیستم، سیستمی است که تمایزات اتنیکی، دینی و طبقاتی موجود در جامعه را مد نظر قرار می‌دهد.

۶. برای کردستان نیز، حق تعیین سرنوشت خویش، تشکیل دولت بر اساس ملی‌گرایی نبوده، بلکه بدون مشکل دانستن مرزهای سیاسی و اساس‌نگرفتن مرزها حرکت برقراری دموکراسی توسط خود است. در تشکیلات کردی‌ای که در ایران، ترکیه، سوریه و حتی در عراق، به‌وجود خواهند آمد، با متحد کردن فدراسیون‌های خود نیز، کنفدرالیسم فوقانی را تشکیل می‌دهند.

قرارداد KCK

۷. در کنفدرالیسم دموکراتیک کردستان، تصمیمات اجرایی اصلی از آن مجلس روستا، محله و شهر و نمایندگان آنان است. بنابراین، تصمیمات خلق و توده‌های آن دارای اعتبار می‌باشد.

مواردی را که در ارتباط با جهان امروز، خاورمیانه و کردستان مشخص ساختم، این واقعیت را نشان می‌دهد که سازماندهی کنفدرالیسم دموکراتیک کردستان وظیفه تاریخی است که عاجل، دست‌برنداشتنی و نبایستی آن را به تأخیر انداخت. بر این اساس، در روزهای نوروز تازه، آغاز مرحله ایجاد کنفدرالیسم دموکراتیک، از لحاظ تاریخی گامی تازه‌ای است که بسیار واجب، آزادی‌بخش و هیجان‌برانگیز می‌باشد.

کنفدرالیسم دموکراتیک کردستان، سیستمی دولتی نیست، بلکه سیستم دموکراتیک غیردولتی خلق است. سیستمی است که تمامی اقشار خلق و در رأس آنان، زنان و جوانان، سیاست سازماندهی دموکراتیک خود را تعیین کرده و بر اساس شهروند کنفدرالیونی مستقیم و برابر، مجالس شهروند آزاد خود را در منطقه ایجاد می‌کند. بنابراین، بر مبنای نیروی ذاتی و خودکفایی ذاتی تکیه می‌کند. نیرویش را از خلق گرفته و در عرصه اقتصاد نیز، رسیدن به خودکفایی را می‌پسندد.

کنفدرالیسم دموکراتیک کردستان، نیرویش را از عمق تاریخ اجتماعی و تجربه فرهنگی غنی به وجود آمده در تاریخ مزوپوتامیا می‌گیرد. از سیستم کلان و کنفدراسیون‌های عشیره‌ای طول تاریخ تمدن که تا روزگار ما با ساختار کومینال-دموکراتیک جامعه طبیعی به مرکزی شدن جامعه دولت‌گرا وارد نشده اتکا دارد. از لحاظ تاریخ معاصر، PKK که در همه عرصه‌ها و در رأس آنها در زندان و کوهستان‌ها با تقدیم هزاران شهید و با مبارزه‌ای گسترده که بیش از سی سال طول کشید، بر حقیقت خلقی میهن‌دوست زندگی آزاد نیرو و تجربه سازماندهی دموکراتیک متکی است.

کنفدرالیسم دموکراتیک، دولت‌ها را طی رفرمی ریشه‌ای به درجه‌ای حساس در برابر دموکراسی رسانده، بر سر راه دموکراتیزاسیون ایجاد مانع نکرده، خواهان ازمیان برداشتن همه موانع بوده و در راستای این هدف، مبارزه می‌نماید. از این به بعد، سه حقوق معتبر می‌باشند: حقوق اتحادیه اروپا، حقوق دولت یونینتر و حقوق کنفدرال دموکراتیک. دول یونینتر ایران، عراق، ترکیه و سوریه در صورت به رسمیت شناختن حقوق کنفدرال خلق کرد، این خلق نیز، حقوق آنها را قبول نموده و بر این اساس، می‌توانند باهم به توافق برسند.

قرارداد KCK

کنفدرالیسم دموکراتیک با شناخت همه موجودیت‌های فرهنگی، ارتقا و آزادی بیان‌شان را مبنا قرار می‌دهد. بر این اساس، چاره‌یابی دموکراتیک مشکل کرد، قبول هویت کرد در هر سطحی و رشد و پیشرفت فرهنگ و زبان کردی را از وظایف اصلی خود می‌داند.

کنفدرالیسم دموکراتیک، مدل جامعه اکولوژیک را می‌پسندد. در مقابل فشارهای جامعه جنسیت‌گرا مبارزه‌ای پرجانبه‌ای نموده و برای گذار از آن، مبارزه آزادیخواهی زن را مبنا قرار می‌دهد. با تکیه بر آزادیخواهی جنسیتی و اکولوژیک، بر اساس سازماندهی دموکراتیک جامعه کرد در هر جایی که باشند، در برابر هرگونه پسرفت و واپس‌گرایی مبارزه را در اولویت قرار می‌دهد. حقوق و آزادی‌های فردی را همواره با پیشرفت دموکراتیک جامعه یکی می‌سازد.

کنفدرالیسم دموکراتیک، چاره‌یابی مشکلات اجتماعی را بدون بکارگیری زور و خشونت مبنا قرار داده، به‌عبارتی بر سیاست صلح تکیه می‌نماید. در برابر حملات علیه میهن، خلق و آزادی‌ها و در جهت پایمال‌نشدن حقوق، در وضعیت دفاع مشروع قرار می‌گیرد.

کنفدرالیسم دموکراتیک، جنبش برقراری دموکراسی و ارگانیزاسیون سیستم اجتماعی خلق کرد توسط خود می‌باشد. در

داخل، ملت دموکراتیک و در خارج نیز، بیانگر ساختاری فراملی است. با تکیه بر آزادی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، اعتقادی، مذهبی، اتنیکی، جنسیتی جامعه، سازماندهی‌های عرصه اکولوژیک و کومینال را متحد ساخته و ارگانیزاسیون خودمدیریتی جامعه سازمان یافته است. بر این اساس، همه اقشار جامعه و در رأس آنها سازماندهی زنان و جوانان را به ایجاد سازماندهی‌های دموکراتیک، افزایش و ارتقای عملیات‌های دموکراتیک و خودمدیریتی فرا می‌خوانم.

کنفدرالیسم دموکراتیک، بیانگر اتحاد دموکراتیک خلق کرد در هر چهار بخش کردستان و هر جای دنیا که در آن قرار دارند می‌باشد. ملت کرد در راستای چاره‌یابی مشکلات داخلی خود، اصل اتحاد دموکراتیک را مبنا قرار می‌دهد. گرایشات دولت‌شدن بر بنیان ملی‌گرایی را که دوران آن به سر رسیده است، به‌عنوان تداوم مفهوم دولت-ملت می‌بیند. به‌علت ناکارآمد بودن این‌گونه گرایشات در چاره‌یابی مشکل کرد و پیشبرد جامعه کرد، این نیروها را بر اساس اتحاد ملت دموکراتیک و در جهت دموکراتیزاسیون، به مشارکت در کنفدراسیون دعوت می‌نمایم.

قرارداد KCK

کنفدرالیسم دموکراتیک، برای اینکه بر ذهنیت ژرف دموکراتیک و آگاهی آزادیخواهی اتکا دارد، بدون ایجاد هیچ‌گونه تبعیضی در میان خلق‌ها، اتحاد آزاد- برابر همه خلق‌ها را مبنا قرار می‌دهد. به جای ملت دولت‌گرا- ملی‌گرای متکی بر مرزهای قاطع، ملت دموکراتیک را گسترش می‌دهد. بر این اساس، طرفدار اتحاد تمامی خلق‌های خاورمیانه و نیروهای دموکراسی خواه است. ارتباط با دولت‌های همسایه و سازماندهی بر اساس تحقق‌بخشیدن حقوق سیاسی، اجتماعی، فرهنگی را مبتنی بر اصل اتحاد آزاد و برابر مدنظر قرار می‌دهد. بر این اساس، در جهت اتحاد کنفدرال دموکراتیک خلق‌های منطقه، دولت‌های همسایه را به موضع‌گیری دموکراتیک فرا می‌خوانم.

کنفدرالیسم دموکراتیک، در مقابل امپریالیسم جهانی، طرفدار دموکراسی جهانی خلق‌هاست. در سده ۲۱ سیستمی است برای تمامی خلق‌ها و کل بشریت. این نیز به معنای حرکت به سوی کنفدراسیون دموکراتیک در سطح جهانی و راهپیمایی به سوی عصر جدیدی می‌باشد. بر این اساس، همه انسان‌های دموکرات را جهت ساختن دنیایی تازه تحت عنوان کنگره دموکراتیک جهانی فرا می‌خوانم.

بر اساس این مبانی، نوروز سال ۲۰۰۵ نیز با اعلان سیستم کوما کوملن کردستان به عنوان اتحاد و سازماندهی کنفدرال-دموکراتیک خلق کرد در دست‌یابی خلق‌مان به فلسفه زندگی‌ای تازه و سیستمی مفیدتر باور دارم. من بنیانگذاری آن را برای خود شرف می‌بینم. در زمان فراخوانی همه خلق‌مان به اتحاد و خودمدیریتی و سازماندهی دموکراتیک خود در زیر پرچمی با زمینه‌ای سبزرنگ، خورشیدی زردرنگ بر روی آن و ستاره‌ای سرخ‌رنگ در درون آن، فرا خوانده، این پرچم را با شرف به اهتزاز درآورده و بیان می‌کنم که همانگونه که تا به امروز کوشیده‌ام از این به بعد نیز وظیفه رهبری را با موفقیت و سربلندی تداوم بخشیده؛ در این بهار که از هر بهاری به آزادی نزدیک‌تریم، نوروز را به خلق‌مان، خلق‌های منطقه و رفقا تبریک گفته و سلام و درودهای خود را ابراز می‌دارم.

۲۰ مارس ۲۰۰۵

عبدالله اوجالان

رهبر کوما جواکن کردستان